

Arrest

nr. 243 315 van 29 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S.(...) J.(...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren in Haripur, gelegen in de provincie Khyber Pakhtunkhwa in Pakistan. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. U bent Pashtun en soennitische moslim. U bent twee jaar naar school gegaan in Pakistan en heeft nooit gewerkt.

Reeds voor uw geboorte (01/01/1998) verlieten uw ouders Afghanistan. Uw vader, uw oom en uw grootvader aan vaderszijde kregen een conflict omtrent hun gronden in hun dorp Kas Azizkhan, gelegen in het district Qarghai van de provincie Laghman. Op een bepaald moment werd er op uw oom geschoten. Hij schoot terug en doodde A.(...), de broer van N.(...) en A.(...). Op hun beurt hebben zij ook uw oom doodgeschoten. Het conflict omtrent de gronden en de dood van uw oom gaf de aanleiding voor de vlucht uit Afghanistan. Uw grootouders aan vaderszijde en uw ouders vestigden zich in Haripur, Pakistan. U bent daar geboren en leefde daar tot 2016. In Pakistan werd het leven steeds moeilijker voor jullie als Afghaanse vluchtelingen waardoor uw ouders beslisten terug te keren naar Afghanistan. In 2016 gingen u, uw ouders, uw twee broers en twee zussen terug in Kas Azizkhan wonen.

Jullie gingen terug in het oude huis wonen, maar de gronden waren ondertussen afgenomen door jullie vijanden. Deze vijanden hadden zich ondertussen aangesloten bij de taliban. Ze woonden niet meer in het dorp, maar in het gebied waar de taliban zich gevestigd hadden. De eerste drie à vier maanden ondervonden jullie geen problemen. Daarna werden uw vader en oudere broer doodgeschoten op weg naar huis. Ze hadden een autogarage in het dorp Mansoor. Hun lichamen werden gevonden op de weg en werden naar jullie gebracht. Hierna vreesde u voor uw leven. U verhuisde met uw moeder, broer en twee zussen naar het huis van uw oom moederszijde, (...) A.(...), in het hoger gelegen gedeelte van uw dorp. U en uw moeder vreesden dat het oude conflict nog speelde en dat u beter het land verliet.

Vijf maanden na uw aankomst in Afghanistan verliet u het land. In 2016 stak u de grens over en reisde naar Europa. Via Pakistan, Iran en Turkije reisde u naar Bulgarije, waar op 12 september 2016 uw vingerafdrukken werden genomen. U reisde verder via Servië naar Oostenrijk, waar u op 23 juli 2017 een aanvraag om internationale bescherming indiende. U wachtte niet tot er een beslissing werd genomen en reisde verder via Italië en Frankrijk naar België, waar u uiteindelijk aankwam op 12 april 2018. Uiteindelijk diende u uw aanvraag om internationale bescherming in België in op 13 april 2018. U verklaarde hierbij minderjarig te zijn. In het kader van de Dublinakkoorden werd door DVZ overname van uw dossier gevraagd aan Oostenrijk, dat akkoord ging. U bleef echter in België, dat verantwoordelijk werd voor behandeling van uw verzoek. U vreest bij terugkeer nog gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw taskara, de taskara van uw vader en uw vluchtelingenkaart van Pakistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1, p.1; CGVS2, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uiterst fragmentarische kennis over de regio vanwaar u beweerde afkomstig te zijn, alsook uw beperkte kennis over uw beweerde terugkeer van Pakistan naar Afghanistan, doen besluiten dat u niet de ware toedracht aangaande uw eerdere verblijfplaatsen kenbaar maakte op het CGVS. Bovendien is het feit dat u geboren bent in Pakistan, het grootste deel van uw leven in Pakistan hebt verbleven met uw familie, en recent maar een vijftal maanden in Laghman woonde, geen afdoende verklaring voor het gebrek aan kennis dat u tentoonspreidt over uw vermeende land van herkomst Afghanistan (CGVS1, p.7). Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt immers dat u omwille van problemen met familiale vijanden, die zich aansloten bij de taliban, in uw dorp Kas Azizkhan in het district Qarghai, Laghman, vanuit Afghanistan rechtstreeks naar België zou zijn gevlucht, waaruit kan geconcludeerd worden dat u nog recent in Afghanistan zou zijn geweest voor u hier een verzoek om internationale bescherming indiende. Ook na een confrontatie met bovenstaande vaststellingen tijdens een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, slaagt u er niet in uw verblijf in uw dorp Kas Azizkhan aannemelijk te maken en blijft u bij uw eerdere verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen (CGVS2 p. 3).

U zou zo'n vijf maanden in Afghanistan gewoond hebben vooraleer u het land verliet (CGVS1, p.26). U haalt aan dat u en uw familie de eerste drie à vier maanden daar geen problemen ondervonden (CGVS1, p.23). Het is bijgevolg redelijk te verwachten dat u een zekere kennis heeft opgebouwd over het district waar u woonde in uw land van herkomst. Dit blijkt echter niet het geval. Het ontbreken van deze kennis doet een zware afbreuk aan uw beweerd verblijf in het dorp Kas Azizkhan in Afghanistan en de door u aangehaalde problemen die zich daar afspelen. Het CGVS is dan ook van mening dat u of nooit in Afghanistan gewoond heeft, of al zeker niet in het door u beweerde district Qarghai van de provincie Laghman.

Algemeen kunt u de Afghaanse vlag en Afghaanse eetgewoontes vlot toelichten (CGVS1, p.16; CGVS2, p.12). U kent ook de Afghaanse muntenheden Kaldar en Afghani (CGVS1, p.14, p.16). Verder kent u de Afghaanse meeteenheid jerib niet, maar biswa wel (CGVS1, p.16). Daartegenover heeft u geen kennis van de Afghaanse kalender, noch van de Afghaanse maanden (CGVS1, p.4). U ging in Haripur, Pakistan nochtans wel twee jaar naar een Afghaanse school (CGVS1, p.11, p.12). Dat u geen enkele maand van de Afghaanse kalender kunt opnoemen en geen enkele notie hebt van de Afghaanse jaartelling doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Verder weet u niet welk regime aan de macht was op

het moment dat uw familie Afghanistan verliet (CGVS1, p.18). Ook weet u niet wanneer de taliban aan de macht waren en kunt u de president die aan de macht was voor Ashraf Ghani niet noemen (CGVS1, p.21). Zelfs van een historisch en door vele Afghanen gekend figuur als Ahmad Shah Massoud heeft u nog nooit gehoord (CGVS1, p.21). Ook de afwezigheid van volgende kennis toont aan dat u weinig algemene kennis over Afghanistan heeft. U kent geen enkele andere provincie dan Laghman (CGVS1, p.21), u kent geen politieke partijen (CGVS1, p.22) en ook de persoon Gulbuddin Hekmatyar linkt u enkel aan de taliban en niet aan de voormalige premier, die een gekend figuur is in Afghanistan (CGVS1, p.22) (zie map landeninfo, document 2). Wanneer u gevraagd werd of u bekende Afghanen kunt opnoemen die Pashtun zijn, kunt u geen enkele persoon aanhalen (CGVS1, p.21). Voorts kent u geen Afgaanse radio stations of tv-kanalen (CGVS1, p.6). U haalt ook aan dat uw vader u niets vertelde over Afghanistan (CGVS1, p.21). Wanneer uw ouders het eerste deel van hun leven in Afghanistan woonden en later hun land ontvlucht zijn, is het weinig aannemelijk dat uw vader nooit iets over zijn land van herkomst vertelde. Herinneringen of gemis moeten toch af en toe naar boven gekomen zijn.

Verder wordt ook gepeild naar uw kennis van het district Qarghai en het dorp Kas Azizkhan waar u beweert verschillende maanden gewoond te hebben. Opnieuw is slechts een beperkte kennis hieromtrent waar te nemen. In uw district noemt u enkele dorpen in de buurt van uw eigen dorp en heeft u weet van de drie aanwezige rivieren (CGVS1, p.20). Vervolgens werden twee dorpen vernoemd die in de buurt van uw dorp liggen en een dorp dat wat verder in het district gesitueerd is (zie map landeninfo, document 3). Zowel de dorpen in de dichte omgeving van het uwe als het dorp dat verder in het district terug te vinden is, zijn door u niet gekend. U haalt zelf als verklaring aan dat u nergens anders dan uw eigen dorp geweest bent (CGVS1, p.20; CGVS2, p.5, 9). Dit argument kan echter niet als afdoende verklaring aanzien worden. U bent immers wel in staat andere dorpen op te noemen die volgens u in de buurt van uw dorp liggen. Bovendien hoeft u niet in een dorp geweest te zijn om desbetreffend dorp te kennen. Wanneer u gevraagd werd of er in uw dorp nog mensen leefden die teruggekeerd waren uit Pakistan, antwoordt u: er waren geen terugkeerders in de plaats waar mijn maternale oom leefde (CGVS2, p.7). Het is echter opmerkelijk dat u zegt de plaats waar mijn maternale oom leefde, daar dit ook de plek was waar u zelf geleefd zou hebben. Dit doet het vermoeden dat u daar zelf niet geleefd zou hebben enkel maar toenemen. Ook is het niet correct wat u verklaart. Het dorp Kas Azizkhan kent wel degelijk veel terugkeerders zoals uit beschikbare informatie blijkt (zie map landeninfo, document 4). Het feit dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, terwijl u zelf tot deze groep behoort, doet een afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in dat dorp.

Voorts heeft u geen weet van de naam van de stad waar het districtscentrum van Qarghai zich bevindt (CGVS1, p.20) en u kent geen andere districten in Laghman dan Qarghai (CGVS1, p.20). Enerzijds stelt u niet in het districtscentrum van Qarghai geweest te zijn, maar anderzijds verklaart u dat u uw taskara moest halen in het districtshuis (CGVS2, p.9). Het lijkt bijna alsof u niet op de hoogte bent van het concept van districtscentra. Gevraagd of er een grote bazaar was bij het districtshuis, zegt u van 'ja' (CGVS2, p.9). Op de vraag of u daar niet naartoe ging, stelt u van ja, maar spreekt u onmiddellijk terug over de bazaar in Mansoor Kalay (CGVS2, p.9). Verder spreekt u nog over een bazaar aan de andere kant van de brug over de waterstroom, maar vermeldt u geen naam (CGVS2, p.9). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud sprak u echter enkel over de bazaar in Mansoor Kalay (CGVS1, p.20). Het is opvallend dat u tijdens het tweede onderhoud plots meer kennis lijkt te hebben opgedaan van uw regio en het CGVS vermoedt dan ook dat u deze informatie heeft ingestudeerd.

Wanneer u gevraagd werd of er scholen in uw dorp zijn, antwoordt u "in Mansoor lagen er twee scholen, eentje voor de jongens en eentje voor de meisjes" (CGVS1, p.20). Het feit dat u niet eerst over uw eigen dorp Kas Azizkhan vertelt en onmiddellijk het dorp Mansoor aanhaalt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kas Azizkhan. Uit objectieve info blijkt dat er ook in Kas Azizkhan scholen te vinden zijn (zie map landeninfo, document 4). Verder vermeldt u dat er in Mansoor Kalay een madrassa, Jami Mazjed, is, en de bekendste persoon daar Qari Rafiullah is (CGVS2, p.12). Opnieuw heeft u plots weet van wat er in andere dorpen aanwezig is, terwijl u zelf het argument aanhaalde dat u nooit buiten uw eigen dorp kwam om de afwezigheid van uw kennis goed te praten. Dit bevestigt opnieuw dat deze verklaring niet aannemelijk is. Ook uw algemene verklaringen omtrent het dorp Mansoor Kalay zijn niet eenduidig. Zo stelt u in eerste instantie dat de garage van uw vader in Mansoor Kalay geopend werd, daar dit dichtbij uw huis was (CGVS2, p.10). Later verklaart u echter dat Mansoor Kalay ver van uw dorp gesitueerd is (CGVS2, p.12). Wanneer de zaak van uw vader echter in dit dorp te vinden zou zijn, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit dorp op z'n minst correct kunt situeren. Opnieuw wordt hierdoor het vermoeden van ingestudeerde kennis verstrekt.

Dit vermoeden wordt verder bevestigd wanneer u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud extra informatie verstrekt over uw regio. Zo stelt u dat er in uw dorp of de omgeving ervan twee schrijnen zijn, Nurulam Baba schrijn en Bibi Hajira schrijn (CGVS2, p.12). Het ene ligt op 30 of 35 minuten van uw dorp, en is zichtbaar vanaf uw dorp, daar het op een top ligt. Het andere is zo'n anderhalf uur van uw dorp gesitueerd. Ook haalt u nog Mehterlam Baba aan, een zeer bekend schrijn in Laghman (CGVS2, p.13). U bent echter nooit zelf naar deze schrijnen geweest, en verklaart zelf dat u deze namen enkel kent van mensen die u dit vertelden (CGVS2, p.13). Ook verklaart u nog vijf bekende bruggen in uw regio te kennen (CGVS2, p.13), waarna u de namen opsomt. U zegt het zelf, het zijn bekende bruggen. U hoeft dan ook niet in de regio gewoond te hebben, om de namen van deze bruggen te weten. U kan deze kennis dus op andere manieren vergaard hebben dan door een verblijf in de regio.

Voorts haalt u een veiligheidsincident aan tussen de Amerikanen en het nationale leger dat plaatsvond in uw district (CGVS1, p.21). Het blijkt echter dat u dit incident enkel van horen zeggen kent, en niet zelf verbleef in uw district wanneer het zich voordeed (CGVS1, p.22). Ook kunt u geen enkel ander veiligheidsincident aanhalen dat in uw district zou plaatsgevonden hebben. Dat u dit incident enkel van horen zeggen heeft, betekent hoogstwaarschijnlijk ook aan dat u de situering van deze Amerikaanse basis (CGVS1, p.21) eveneens louter van horen zeggen hebt. Verder werd u gevraagd wie het districtshoofd was van Qarghai op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, u haalt hierbij Abdul Jabbar Naimi aan (CGVS1, p.22). Hij is echter geen districtshoofd, maar de provinciegouverneur van Laghman ten tijde van uw beweerde vertrek (zie map landeninfo, document 5). Andere gekende figuren afkomstig uit uw district kent u evenmin (CGVS1, p.22). Atiqullah Abdul Rahimzai en Mualim Awal Gul waren nochtans zeer gekende voormalige jihadicommandanten volgens de beschikbare informatie (zie map landeninfo, documenten 6 en 7). Haji Saleh Mohammad was districtshoofd van Qarghai van 2009 tot 2011 (zie map landeninfo, document 8). Er wordt niet verwacht dat u ieder districts- of provinciehoofd kent, maar het feit dat u dan wel weer de opvolger van Abdul Jabbar Naimi vermeldt, is opmerkelijk, daar u reeds het land verlaten had op het moment dat deze zijn functie opnam (CGVS1, p.22). Wanneer u op de hoogte bent van het door u beweerde districtshoofd na uw vertrek, kan redelijkerwijs ook verwacht worden dat u op de hoogte bent van de districtshoofden voor uw vertrek.

Naast de uiterst fragmentarische kennis omtrent de regio waar u beweert de laatste vijf maanden gewoond te hebben voor u naar Europa kwam, wordt ook een afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid inzake uw verklaringen omtrent uw familie. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u zeer duidelijk dat uw **vader slechts één broer heeft** (die om het leven kwam) en geen zussen, en dat uw **moeder een broer heeft en twee zussen** (CGVS1, p.7). Deze zouden allemaal in Laghman wonen. Maar in het tweede persoonlijk onderhoud heeft uw **vader plots een tweede broer** en stelt u dat **uw moeder geen zussen** heeft (CGVS2, p.7). Na een confrontatie met de vermelding van deze tweede broer, haalt u aan dat de tolk dit verkeerd vertaald moet hebben in het eerste onderhoud en dat u wel degelijk twee broers gezegd heeft (CGVS2, p.7). Nochtans werd u tijdens dat onderhoud duidelijk gevraagd of uw vader geen andere broers heeft dan diegene die om het leven kwam, waarop u volmondig nee antwoordde, en had u aangegeven de tolk te begrijpen (CGVS1, p.7). Verder heeft u geen enkel idee waar deze tweede broer zou wonen in Afghanistan (CGVS2, p.7, 8). Hij verhuisde mee met de familie van uw vader naar Pakistan, maar keerde later terug naar Afghanistan, waarna jullie het contact met hem verloren zouden zijn. Het is in de Afghaanse context waarbij familiebanden gewoonlijk zeer nauw zijn en goed worden onderhouden echter zeer onwaarschijnlijk dat jullie het contact verloren, omdat hij terug naar Afghanistan verhuisde. Dat u bijgevolg niet zou weten waar hij verblijft is tevens weinig aannemelijk. Ook omtrent de rest van uw familie blijft u zeer vaag. Gevraagd of nog familieleden van u in de regio woonden in Afghanistan, antwoordt u: zij bestaan in Afghanistan, maar ik weet niet in welke stad ze leven. Ze kunnen in Kabul wonen of ergens anders. Ik heb ze nooit bezocht (CGVS2, p.7). Vervolgens werd er meerdere keren gevraagd om te verduidelijken over welke familieleden u het dan heeft, maar u antwoordt telkens zeer vaag en verschaft geen verdere concrete uitleg. Het CGVS is dan ook van mening dat u belangrijke informatie omtrent uw familiaal netwerk achterhoudt, die uw geloofwaardigheid enkel verder in het gedrang brengen.

Verder werd u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de uitkomsten van het onderzoek waarin uw vluchtelingenkaart (PoR-kaart) geverifieerd werd bij UNHCR. Hieruit bleek dat u **zes broers of zussen heeft**, en dat uw **broer M.(...)W.(...)** reeds **twee kinderen heeft** (zie map landeninfo, document 9). Deze info komt niet overeen met hetgeen u vertelde, en u kunt het verder ook niet toelichten. U verklaarde **twee broers en twee zussen** te hebben en weet niet af van een zesde persoon in het gezin (CGVS 2, p.10). U geeft als uitleg voor het verschil dat deze persoon gestorven kan zijn voor uw geboorte, ze vertelden ons de waarheid niet, omdat we een vijandschap hadden met

andere mensen (CGVS 2, p.11). Deze uitleg, dat uw ouders dit mogelijk niet verteld hebben, slaat echter nergens op. De vijandschap in Afghanistan verklaart niet waarom uw familie een gestorven broer of zus zouden verzwijgen. Deze persoon werd ook geregistreerd in Pakistan waar deze vijandschap trouwens niet speelde. Ook stelt u dat niet iedereen een authentieke kaart heeft en dat zowat iedereen er eentje zou kunnen krijgen, zo zou uw vader hen misschien hebben laten registreren om nog een ander voordeel te bekomen (CGVS2, 10, 11). Zo geeft u het voorbeeld: je hebt vijf broers en op een dag ga je naar het kantoor met twee extra broers en zegt tegen hen dat ze recent aangekomen zijn en dat ze ook kaarten voor zichzelf nodig hebben, ze zouden ook kaarten krijgen (CGVS 2, p.11). Wanneer deze redenering echter gevolgd wordt, kan ook uw behoren tot deze familie in twijfel getrokken worden. Verder kunt u geen informatie geven omtrent de twee kinderen van uw broer M.(...) W.(...), u ontkende zelfs dat hij kinderen had (CGV2, p.10). Gezien uw broer samen met u terugkeerde naar Afghanistan, en de twee kinderen van uw broer nog in Pakistan geregistreerd werden, is het bijgevolg onmogelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze twee kinderen. Dat u hieromtrent verklaart geen info te hebben, doet alleen maar een grotere afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens beschikt u ook over een uiterst beperkte kennis omtrent het moment van uw beweerde terugkeer naar Afghanistan vanuit Pakistan. Zo weet u eigenlijk niet wanneer u precies terugkeerde. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u consequent het jaartal 2016 aan (CGVS1, p.2, p.10, p.26), echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud spreekt u over 2016 of 2017 (CGVS2, p.13). De maand of een concretere situering in het jaar kunt u echter tijdens beide onderhouds niet noemen (CGVS1, p.10; CGVS2, p.13). Het is weinig aannemelijk dat u niet eens zou weten of u in het begin of op het einde van dat jaar vertrokken bent. U weet immers wel dat u zo'n vijf maanden in Afghanistan verbleef (CGVS1, p.7) en ook geeft u aan hoe lang u verbleef in elk land doorheen uw reis naar hier (Verklaring DVZ 04/07/2018, p.12). Dit toont aan dat u wel degelijk enige notie van tijd heeft en dat u in staat bent hieromtrent inschattingen te maken. Voorts werden op 12 september 2016 uw vingerafdrukken reeds genomen in Bulgarije (zie hit Eurodac, 12/04/2018). U stelt één maand in Iran verbleven te hebben onderweg van Afghanistan naar Turkije en vervolgens één maand verbleven te hebben in Turkije om daarna door te reizen naar Bulgarije (Verklaring DVZ 04/07/2018, p.12; CGVS 2, 13). Dit zou betekenen dat u ten laatste begin juli 2016 Afghanistan verliet. Wanneer u vijf maanden in Afghanistan verbleef, zou u bijgevolg in januari of februari 2016 in Afghanistan toegekomen zijn, wat zeer duidelijk in het begin van het jaar (of aan het einde van het Afghaanse kalenderjaar) te situeren valt. Dat u vervolgens aanhaalt niet te weten wanneer gearriveerd te zijn in Afghanistan is zeer onwaarschijnlijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw terugkeer.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Kas Azizkhan, gelegen in het district Qarghai van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Zo stelde u dat uw familie Afghanistan ontvluchtte wegens een landconflict in Kas Azizkhan waarbij uw oom langs vaderszijde om het leven kwam (CGVS1, p.18). Deze persoonlijke vijanden, N.(...) en A.(...), sloten zich daarna aan bij de taliban (CGVS 1, p.19). Toen u met uw familie terug in uw huis in Kas Azizkhan ging wonen, waren de betwiste gronden reeds in handen van uw vijanden (CGVS1, p.19). De eerste drie of vier maanden ondervonden jullie geen problemen (CGVS1, p.23). Daarna werden uw vader en broer plots doodgeschoten onderweg naar huis (CGVS1, p.23). U en uw moeder zouden bijgevolg gevreesd hebben voor uw leven, en een maand later verliet u het land (CGVS1, p.26). Verschillende elementen in uw relaas tonen aan dat deze beweerde vrees geen actueel en dreigend karakter kent. Het CGVS ontkent op zich niet dat uw vader en broer om het leven kunnen gekomen zijn, maar betwist dat dit gebeurde in de door u voorgestelde omstandigheden. Het is weinig aannemelijk dat uw vader en broer uit het niets gedood zouden worden, nadat jullie jaren niet meer in het dorp aanwezig waren en bij terugkeer eerst drie of vier maanden zonder problemen ter plaatse konden leven. Een eerdere bedreiging na jullie terugkeer was er niet en problemen met de taliban deden zich ook niet voor (CGVS1, p.25). Er zou aangehaald kunnen worden dat jullie terugkeer genoeg was om de vijandschap opnieuw te doen ontstaan, maar wanneer jullie eerst drie of vier maanden zonder problemen jullie leven konden leiden, toont dit aan dat jullie terugkeer geen provocatie betekende. Ook werd vanuit uw familie geen actie ondernomen om de gronden terug te winnen van uw vijanden (CGVS1, p.27). Bijgevolg was er geen aanleiding voor jullie vijanden om het conflict te heropenen. Ze

hadden de gronden in handen en hadden uw oom gedood toen hij iemand van hun familie om het leven had gebracht (CGVS1, p.23). Wanneer u gevraagd werd waarom ze dan nog steeds uw familie iets zouden willen aandoen, komt u niet verder dan "het zit in de cultuur, als je een keer vijanden hebt, is het niet gemakkelijk om daar vrede mee te nemen" (CGVS1, p.24). Dit is echter geen afdoende verklaring waarom uw vijanden, ondertussen aangesloten bij de taliban, na al die jaren uit het niets uw vader en broer zouden doodschieten. Bijgevolg kan dit ook uw persoonlijke vrees niet verklaren.

Het feit dat u na hun dood nog een maand in het dorp verbleef (CGVS1, p.26) en uw familie na uw vertrek geen bedreigingen meer ontving (CGVS1, p.7), toont verder aan dat uw vrees geen dermate zwaarwichtig en actueel karakter kent. Uw familie blijft in hetzelfde dorp woonachtig, weliswaar bij de broer van uw moeder, maar ondervindt geen problemen meer. U stelt nochtans dat ze u zeker zouden doodden, net zoals al uw mannelijke familieleden (CGVS1, p.25). Uzelf kreeg echter nooit een persoonlijke bedreiging (CGVS1, p.24, p.25). Dat uw broer nog geen problemen kent, kan te wijten zijn aan zijn jonge leeftijd (CGVS1, p.25), maar wanneer uw oom zich ontfermt over uw familie zou logischerwijs verwacht kunnen worden dat ook hij gevaar loopt. Dit is echter niet het geval, daar hij verder in het dorp verblijft (CGVS1, p.25) en uw familie geen problemen meer kent (CGVS1, p.7).

Tot slot is het toch ook zeer opmerkelijk dat uw familie zich terug in het dorp Kas Azizkhan vestigde, terwijl ze wisten dat er problemen van die aard zich konden voordoen en op de hoogte waren dat die vijanden in staat waren mensen te vermoorden. U verklaart dat jullie geen geld hadden om op een andere plaats een huis te huren of te kopen, en dat jullie geen andere gronden hadden om naartoe te gaan (CGVS1, p.24). Naast het feit dat uw familie niet voldoende geld zou gehad hebben, had uw maternale oom dit echter wel. Hij hield een winkel open samen met zijn twee zonen in de stad Jalalabad (CGVS2, p.6), en hij zorgde ervoor dat uw vader een garage kon openen in het dorp Mansoor Kalay (CGVS2, p.10). Indien uw maternale oom in staat was een winkel te huren voor uw vader, kon hij dit huurgeld in de plaats ook gebruiken om een woonplaats voor jullie te huren, en dit op een plek waar jullie geen dreiging ondervonden van jullie vijanden. Hij werkte zelf in de stad Jalalabad, en moet ongetwijfeld een ruim netwerk aan contacten hebben. Deze zouden verder ondersteuning kunnen bieden in de zoektocht naar werk bijvoorbeeld. Het feit dat uw familie zich enkel terug in het dorp Kas Azizkhan kon vestigen, is bijgevolg niet geloofwaardig.

Gezien voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die u ten opzichte van Afghanistan hebt aangehaald.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en dat u mogelijk een bepaalde periode in Pakistan heeft geleefd. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden

toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Kas Azizkhan (Laghman) heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande bevindingen niet veranderen. Uw eigen taskara, deze van uw vader en uw vluchtelingenkaart als Afghaan in Pakistan kunnen hoogstens uw nationaliteit bewijzen en dat u mogelijk in Pakistan hebt geleefd, wat hier niet betwist wordt. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich

kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map landeninfo, document 1) blijkt bovendien dat valse Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Aldus is de bewijswaarde van Afghaanse documenten beperkt. Bovendien dient wat uw leeftijd betreft nog te worden verwezen naar de beslissing van de Dienst Voogdij inzake uw leeftijd. U beweerde bij aanvang van de asielprocedure minderjarig te zijn en geboren te zijn op 31 augustus 2002 (zie DVZ Verklaring). Op het CGVS verklaarde u dan weer geboren te zijn in 2001 en 18 jaar te zijn, u zou dit gehoord hebben van uw moeder (CGVS1 p. 3). Echter besliste de Dienst Voogdij na een leeftijdsonderzoek dat u op datum van 23 april 2018 al minstens 18 jaar bent (zie administratief dossier). Aldus legde u ook wat betreft uw leeftijd geen waarachtige verklaringen af. Uw algehele geloofwaardigheid komt hiermee verder in het gedrang.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 26/02/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 03/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker de Raad op 19 oktober 2020 een stuk bezorgd met als opschrift “Aanvullende nota en pleitnota”.

In de mate dat verzoeker een pleitnota bijbrengt dient te worden vastgesteld dat de neerlegging van een dergelijk stuk niet is voorzien in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Echter, in de mate dat het een reflectie weergeeft van het pleidooi van de verzoekende partij ter terechtzitting, wordt het stuk niet als procedurestuk maar enkel ter informatie in overweging genomen (in die zin RvS 6 december 2017, nr. 240.104; RvS 22 september 2015, nr. 232.271; RvS 19 november 2014, nr. 229.211; RvS 1 juni 2011, nr. 213.632).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3,48/4,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- De beoordelingsfout

- De algemene zorgvuldigheidsplicht”.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1, p.1; CGVS2, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uiterst fragmentarische kennis over de regio vanwaar u beweerde afkomstig te zijn, alsook uw beperkte kennis over uw beweerde terugkeer van Pakistan naar Afghanistan, doen besluiten dat u niet de ware toedracht aangaande uw eerdere verblijfplaatsen kenbaar maakte op het CGVS. Bovendien is het feit dat u geboren bent in Pakistan, het grootste deel van uw leven in Pakistan hebt verbleven met uw familie, en recent maar een vijftal maanden in Laghman woonde, geen afdoende verklaring voor het gebrek aan kennis dat u tentoonspreidt over uw vermeende land van herkomst Afghanistan (CGVS1, p.7). Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt immers dat u omwille van problemen met familiale vijanden, die zich aansloten bij de taliban, in uw dorp Kas Azizkhan in het district Qarghai, Laghman, vanuit Afghanistan rechtstreeks naar België zou zijn gevlucht, waaruit kan geconcludeerd worden dat u nog recent in Afghanistan zou zijn geweest voor u hier een verzoek om internationale bescherming indiende. Ook na een confrontatie met bovenstaande vaststellingen tijdens een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, slaagt u er niet in uw verblijf in uw dorp Kas Azizkhan aannemelijk te maken en blijft u bij uw eerdere verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen (CGVS2 p. 3).

U zou zo'n vijf maanden in Afghanistan gewoond hebben vooraleer u het land verliet (CGVS1, p.26). U haalt aan dat u en uw familie de eerste drie à vier maanden daar geen problemen ondervonden (CGVS1, p.23). Het is bijgevolg redelijk te verwachten dat u een zekere kennis heeft opgebouwd over het district waar u woonde in uw land van herkomst. Dit blijkt echter niet het geval. Het ontbreken van deze kennis doet een zware afbreuk aan uw beweerd verblijf in het dorp Kas Azizkhan in Afghanistan en de door u aangehaalde problemen die zich daar afspelen. Het CGVS is dan ook van mening dat u of nooit in Afghanistan gewoond heeft, of al zeker niet in het door u beweerde district Qarghai van de provincie Laghman.

(...)

Verder wordt ook gepeild naar uw kennis van het district Qarghai en het dorp Kas Azizkhan waar u beweert verschillende maanden gewoond te hebben. Opnieuw is slechts een beperkte kennis hieromtrent waar te nemen. In uw district noemt u enkele dorpen in de buurt van uw eigen dorp en heeft u weet van de drie aanwezige rivieren (CGVS1, p.20). Vervolgens werden twee dorpen vernoemd die in de buurt van uw dorp liggen en een dorp dat wat verder in het district gesitueerd is (zie map landeninfo, document 3). Zowel de dorpen in de dichte omgeving van het uwe als het dorp dat verder in het district terug te vinden is, zijn door u niet gekend. U haalt zelf als verklaring aan dat u nergens anders dan uw eigen dorp geweest bent (CGVS1, p.20; CGVS2, p.5, 9). Dit argument kan echter niet als afdoende verklaring aanzien worden. U bent immers wel in staat andere dorpen op te noemen die volgens u in de buurt van uw dorp liggen. Bovendien hoeft u niet in een dorp geweest te zijn om desbetreffend dorp te kennen. Wanneer u gevraagd werd of er in uw dorp nog mensen leefden die teruggekeerd waren uit Pakistan, antwoordt u: er waren geen terugkeerders in de plaats waar mijn maternale oom leefde (CGVS2, p.7). Het is echter opmerkelijk dat u zegt de plaats waar mijn maternale oom leefde, daar dit ook de plek was waar u zelf geleefd zou hebben. Dit doet het vermoeden dat u daar zelf niet geleefd zou hebben enkel maar toenemen. Ook is het niet correct wat u verklaart. Het dorp Kas Azizkhan kent wel degelijk veel terugkeerders zoals uit beschikbare informatie blijkt (zie map landeninfo,

document 4). Het feit dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, terwijl u zelf tot deze groep behoort, doet een afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in dat dorp.

Voorts heeft u geen weet van de naam van de stad waar het districtscentrum van Qarghai zich bevindt (CGVS1, p.20) en u kent geen andere districten in Laghman dan Qarghai (CGVS1, p.20). Enerzijds stelt u niet in het districtscentrum van Qarghai geweest te zijn, maar anderzijds verklaart u dat u uw taskara moest halen in het districtshuis (CGVS2, p.9). Het lijkt bijna alsof u niet op de hoogte bent van het concept van districtscentra. Gevraagd of er een grote bazaar was bij het districtshuis, zegt u van 'ja' (CGVS2, p.9). Op de vraag of u daar niet naartoe ging, stelt u van ja, maar spreekt u onmiddellijk terug over de bazaar in Mansoor Kalay (CGVS2, p.9). Verder spreekt u nog over een bazaar aan de andere kant van de brug over de waterstroom, maar vermeldt u geen naam (CGVS2, p.9). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud sprak u echter enkel over de bazaar in Mansoor Kalay (CGVS1, p.20). Het is opvallend dat u tijdens het tweede onderhoud plots meer kennis lijkt te hebben opgedaan van uw regio en het CGVS vermoedt dan ook dat u deze informatie heeft ingestudeerd.

Wanneer u gevraagd werd of er scholen in uw dorp zijn, antwoordt u "in Mansoor lagen er twee scholen, eentje voor de jongens en eentje voor de meisjes" (CGVS1, p.20). Het feit dat u niet eerst over uw eigen dorp Kas Azizkhan vertelt en onmiddellijk het dorp Mansoor aanhaalt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kas Azizkhan. Uit objectieve info blijkt dat er ook in Kas Azizkhan scholen te vinden zijn (zie map landeninfo, document 4). Verder vermeldt u dat er in Mansoor Kalay een madrassa, Jami Mazjed, is, en de bekendste persoon daar Qari Rafiullah is (CGVS2, p.12). Opnieuw heeft u plots weet van wat er in andere dorpen aanwezig is, terwijl u zelf het argument aanhaalde dat u nooit buiten uw eigen dorp kwam om de afwezigheid van uw kennis goed te praten. Dit bevestigt opnieuw dat deze verklaring niet aannemelijk is. Ook uw algemene verklaringen omtrent het dorp Mansoor Kalay zijn niet eenduidig. Zo stelt u in eerste instantie dat de garage van uw vader in Mansoor Kalay geopend werd, daar dit dichtbij uw huis was (CGVS2, p.10). Later verklaart u echter dat Mansoor Kalay ver van uw dorp gesitueerd is (CGVS2, p.12). Wanneer de zaak van uw vader echter in dit dorp te vinden zou zijn, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit dorp op z'n minst correct kunt situeren. Opnieuw wordt hierdoor het vermoeden van ingestudeerde kennis verstrekt.

Dit vermoeden wordt verder bevestigd wanneer u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud extra informatie verstrekt over uw regio. Zo stelt u dat er in uw dorp of de omgeving ervan twee schrijnen zijn, Nurulam Baba schrijn en Bibi Hajira schrijn (CGVS2, p.12). Het ene ligt op 30 of 35 minuten van uw dorp, en is zichtbaar vanaf uw dorp, daar het op een top ligt. Het andere is zo'n anderhalf uur van uw dorp gesitueerd. Ook haalt u nog Mehterlam Baba aan, een zeer bekend schrijn in Laghman (CGVS2, p.13). U bent echter nooit zelf naar deze schrijnen geweest, en verklaart zelf dat u deze namen enkel kent van mensen die u dit vertelden (CGVS2, p.13). Ook verklaart u nog vijf bekende bruggen in uw regio te kennen (CGVS2, p.13), waarna u de namen opsomt. U zegt het zelf, het zijn bekende bruggen. U hoeft dan ook niet in de regio gewoond te hebben, om de namen van deze bruggen te weten. U kan deze kennis dus op andere manieren vergaard hebben dan door een verblijf in de regio.

Voorts haalt u een veiligheidsincident aan tussen de Amerikanen en het nationale leger dat plaatsvond in uw district (CGVS1, p.21). Het blijkt echter dat u dit incident enkel van horen zeggen kent, en niet zelf verbleef in uw district wanneer het zich voordeed (CGVS1, p.22). Ook kunt u geen enkel ander veiligheidsincident aanhalen dat in uw district zou plaatsgevonden hebben. Dat u dit incident enkel van horen zeggen heeft, betekent hoogstwaarschijnlijk ook aan dat u de situering van deze Amerikaanse basis (CGVS1, p.21) eveneens louter van horen zeggen hebt. (...) Haji Saleh Mohammad was districtshoofd van Qarghai van 2009 tot 2011 (zie map landeninfo, document 8). Er wordt niet verwacht dat u ieder districts- of provinciehoofd kent, maar het feit dat u dan wel weer de opvolger van Abdul Jabbar Naimi vermeldt, is opmerkelijk, daar u reeds het land verlaten had op het moment dat deze zijn functie opnam (CGVS1, p.22). Wanneer u op de hoogte bent van het door u beweerde districtshoofd na uw vertrek, kan redelijkerwijs ook verwacht worden dat u op de hoogte bent van de districtshoofden voor uw vertrek.

Naast de uiterst fragmentarische kennis omtrent de regio waar u beweert de laatste vijf maanden gewoond te hebben voor u naar Europa kwam, wordt ook een afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid inzake uw verklaringen omtrent uw familie. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u zeer duidelijk dat uw **vader slechts één broer heeft** (die om het leven kwam) en geen zussen, en dat uw **moeder een broer heeft en twee zussen** (CGVS1, p.7). Deze zouden allemaal in Laghman wonen. Maar in het tweede persoonlijk onderhoud heeft uw **vader plots een tweede broer** en stelt u dat uw **moeder geen zussen** heeft (CGVS2, p.7). Na een confrontatie met de vermelding van

deze tweede broer, haalt u aan dat de tolk dit verkeerd vertaald moet hebben in het eerste onderhoud en dat u wel degelijk twee broers gezegd heeft (CGVS2, p.7). Nochtans werd u tijdens dat onderhoud duidelijk gevraagd of uw vader geen andere broers heeft dan diegene die om het leven kwam, waarop u volmondig nee antwoordde, en had u aangegeven de tolk te begrijpen (CGVS1, p.7). Verder heeft u geen enkel idee waar deze tweede broer zou wonen in Afghanistan (CGVS2, p.7, 8). Hij verhuisde mee met de familie van uw vader naar Pakistan, maar keerde later terug naar Afghanistan, waarna jullie het contact met hem verloren zouden zijn. (...) Ook omtrent de rest van uw familie blijft u zeer vaag. Gevraagd of nog familieleden van u in de regio woonden in Afghanistan, antwoordt u: zij bestaan in Afghanistan, maar ik weet niet in welke stad ze leven. Ze kunnen in Kabul wonen of ergens anders. Ik heb ze nooit bezocht (CGVS2, p.7). Vervolgens werd er meerdere keren gevraagd om te verduidelijken over welke familieleden u het dan heeft, maar u antwoordt telkens zeer vaag en verschaft geen verdere concrete uitleg. Het CGVS is dan ook van mening dat u belangrijke informatie omtrent uw familiaal netwerk achterhoudt, die uw geloofwaardigheid enkel verder in het gedrang brengen.

Verder werd u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de uitkomsten van het onderzoek waarin uw vluchtelingenkaart (PoR-kaart) geverifieerd werd bij UNHCR. Hieruit bleek dat u **zes broers of zussen heeft**, en dat uw broer M.(...)W.(...) reeds **twee kinderen heeft** (zie map landeninfo, document 9). Deze info komt niet overeen met hetgeen u vertelde, en u kunt het verder ook niet toelichten. U verklaarde **twee broers en twee zussen** te hebben en weet niet af van een zesde persoon in het gezin (CGVS 2, p.10). U geeft als uitleg voor het verschil dat deze persoon gestorven kan zijn voor uw geboorte, ze vertelden ons de waarheid niet, omdat we een vijandschap hadden met andere mensen (CGVS 2, p.11). Deze uitleg, dat uw ouders dit mogelijk niet verteld hebben, slaat echter nergens op. De vijandschap in Afghanistan verklaart niet waarom uw familie een gestorven broer of zus zouden verzwijgen. Deze persoon werd ook geregistreerd in Pakistan waar deze vijandschap trouwens niet speelde. Ook stelt u dat niet iedereen een authentieke kaart heeft en dat zowat iedereen er eentje zou kunnen krijgen, zo zou uw vader hen misschien hebben laten registreren om nog een ander voordeel te bekomen (CGVS2, 10, 11). Zo geeft u het voorbeeld: je hebt vijf broers en op een dag ga je naar het kantoor met twee extra broers en zegt tegen hen dat ze recent aangekomen zijn en dat ze ook kaarten voor zichzelf nodig hebben, ze zouden ook kaarten krijgen (CGVS 2, p.11). Wanneer deze redenering echter gevolgd wordt, kan ook uw behoren tot deze familie in twijfel getrokken worden. Verder kunt u geen informatie geven omtrent de twee kinderen van uw broer M.(...) W.(...), u ontkende zelfs dat hij kinderen had (CGV2, p.10). Gezien uw broer samen met u terugkeerde naar Afghanistan, en de twee kinderen van uw broer nog in Pakistan geregistreerd werden, is het bijgevolg onmogelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze twee kinderen. Dat u hieromtrent verklaart geen info te hebben, doet alleen maar een grotere afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens beschikt u ook over een uiterst beperkte kennis omtrent het moment van uw beweerde terugkeer naar Afghanistan vanuit Pakistan. Zo weet u eigenlijk niet wanneer u precies terugkeerde. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u consequent het jaartal 2016 aan (CGVS1, p.2, p.10, p.26), echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud spreekt u over 2016 of 2017 (CGVS2, p.13). De maand of een concretere situering in het jaar kunt u echter tijdens beide onderhouds niet noemen (CGVS1, p.10; CGVS2, p.13). Het is weinig aannemelijk dat u niet eens zou weten of u in het begin of op het einde van dat jaar vertrokken bent. U weet immers wel dat u zo'n vijf maanden in Afghanistan verbleef (CGVS1, p.7) en ook geeft u aan hoe lang u verbleef in elk land doorheen uw reis naar hier (Verklaring DVZ 04/07/2018, p.12). Dit toont aan dat u wel degelijk enige notie van tijd heeft en dat u in staat bent hieromtrent inschattingen te maken. Voorts werden op 12 september 2016 uw vingerafdrukken reeds genomen in Bulgarije (zie hit Eurodac, 12/04/2018). U stelt één maand in Iran verbleven te hebben onderweg van Afghanistan naar Turkije en vervolgens ééns maand verbleven te hebben in Turkije om daarna door te reizen naar Bulgarije (Verklaring DVZ 04/07/2018, p.12; CGVS 2, 13). Dit zou betekenen dat u ten laatste begin juli 2016 Afghanistan verliet. Wanneer u vijf maanden in Afghanistan verbleef, zou u bijgevolg in januari of februari 2016 in Afghanistan toegekomen zijn, wat zeer duidelijk in het begin van het jaar (of aan het einde van het Afghaanse kalenderjaar) te situeren valt. Dat u vervolgens aanhaalt niet te weten wanneer gearriveerd te zijn in Afghanistan is zeer onwaarschijnlijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw terugkeer.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Kas Azizkhan, gelegen in het district Qarghai van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel

risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Zo stelde u dat uw familie Afghanistan ontvluchtte wegens een landconflict in Kas Azizkhan waarbij uw oom langs vaderszijde om het leven kwam (CGVS1, p.18). Deze persoonlijke vijanden, N.(...) en A.(...), sloten zich daarna aan bij de taliban (CGVS 1, p.19). Toen u met uw familie terug in uw huis in Kas Azizkhan ging wonen, waren de betwiste gronden reeds in handen van uw vijanden (CGVS1, p.19). De eerste drie of vier maanden ondervonden jullie geen problemen (CGVS1, p.23). Daarna werden uw vader en broer plots doodgeschoten onderweg naar huis (CGVS1, p.23). U en uw moeder zouden bijgevolg gevreesd hebben voor uw leven, en een maand later verliet u het land (CGVS1, p.26). Verschillende elementen in uw relaas tonen aan dat deze beweerde vrees geen actueel en dreigend karakter kent. Het CGVS ontkent op zich niet dat uw vader en broer om het leven kunnen gekomen zijn, maar betwist dat dit gebeurde in de door u voorgestelde omstandigheden. Het is weinig aannemelijk dat uw vader en broer uit het niets gedood zouden worden, nadat jullie jaren niet meer in het dorp aanwezig waren en bij terugkeer eerst drie of vier maanden zonder problemen ter plaatse konden leven. Een eerdere bedreiging na jullie terugkeer was er niet en problemen met de taliban deden zich ook niet voor (CGVS1, p.25). Er zou aangehaald kunnen worden dat jullie terugkeer genoeg was om de vijandschap opnieuw te doen ontstaan, maar wanneer jullie eerst drie of vier maanden zonder problemen jullie leven konden leiden, toont dit aan dat jullie terugkeer geen provocatie betekende. Ook werd vanuit uw familie geen actie ondernomen om de gronden terug te winnen van uw vijanden (CGVS1, p.27). Bijgevolg was er geen aanleiding voor jullie vijanden om het conflict te heropenen. Ze hadden de gronden in handen en hadden uw oom gedood toen hij iemand van hun familie om het leven had gebracht (CGVS1, p.23). Wanneer u gevraagd werd waarom ze dan nog steeds uw familie iets zouden willen aandoen, komt u niet verder dan "het zit in de cultuur, als je een keer vijanden hebt, is het niet gemakkelijk om daar vrede mee te nemen" (CGVS1, p.24). Dit is echter geen afdoende verklaring waarom uw vijanden, ondertussen aangesloten bij de taliban, na al die jaren uit het niets uw vader en broer zouden doodschieten. Bijgevolg kan dit ook uw persoonlijke vrees niet verklaren.

Het feit dat u na hun dood nog een maand in het dorp verbleef (CGVS1, p.26) en uw familie na uw vertrek geen bedreigingen meer ontving (CGVS1, p.7), toont verder aan dat uw vrees geen dermate zwaarwichtig en actueel karakter kent. Uw familie blijft in hetzelfde dorp woonachtig, weliswaar bij de broer van uw moeder, maar ondervindt geen problemen meer. U stelt nochtans dat ze u zeker zouden doodden, net zoals al uw mannelijke familieleden (CGVS1, p.25). Uzelf kreeg echter nooit een persoonlijke bedreiging (CGVS1, p.24, p.25). Dat uw broer nog geen problemen kent, kan te wijten zijn aan zijn jonge leeftijd (CGVS1, p.25), maar wanneer uw oom zich ontfermt over uw familie zou logischerwijs verwacht kunnen worden dat ook hij gevaar loopt. Dit is echter niet het geval, daar hij verder in het dorp verblijft (CGVS1, p.25) en uw familie geen problemen meer kent (CGVS1, p.7).

Tot slot is het toch ook zeer opmerkelijk dat uw familie zich terug in het dorp Kas Azizkhan vestigde, terwijl ze wisten dat er problemen van die aard zich konden voordoen en op de hoogte waren dat die vijanden in staat waren mensen te vermoorden. U verklaart dat jullie geen geld hadden om op een andere plaats een huis te huren of te kopen, en dat jullie geen andere gronden hadden om naartoe te gaan (CGVS1, p.24). Naast het feit dat uw familie niet voldoende geld zou gehad hebben, had uw maternale oom dit echter wel. Hij hield een winkel open samen met zijn twee zonen in de stad Jalalabad (CGVS2, p.6), en hij zorgde ervoor dat uw vader een garage kon openen in het dorp Mansoor Kalay (CGVS2, p.10). Indien uw maternale oom in staat was een winkel te huren voor uw vader, kon hij dit huurgeld in de plaats ook gebruiken om een woonplaats voor jullie te huren, en dit op een plek waar jullie geen dreiging ondervonden van jullie vijanden. Hij werkte zelf in de stad Jalalabad, en moet ongetwijfeld een ruim netwerk aan contacten hebben. Deze zouden verder ondersteuning kunnen bieden in de zoektocht naar werk bijvoorbeeld. Het feit dat uw familie zich enkel terug in het dorp Kas Azizkhan kon vestigen, is bijgevolg niet geloofwaardig.

Gezien voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die u ten opzichte van Afghanistan hebt aangehaald."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker is van mening dat iemand die slechts enkele maanden in zijn dorp heeft geleefd een minder uitgebreide kennis heeft van de geografische omgeving of de socio-politieke context van zijn dorp dan iemand die er zijn hele leven verbleef. Verzoeker verwijst ook naar de informatie die hij wel kon geven

zoals een beschrijving van wat er in zijn dorp geplant werd, zijn huis en de omgeving van zijn huis, de rivieren, belangrijke wegen in de provincie, de aanwezige stammen, de aanwezigheid van een Amerikaanse basis, het bestaan van schrijnen, bazaars, het feit dat er gedurende zijn verblijf drie overstromingen en één aardbeving plaatsvonden alsmede naar het feit dat hij doorleefd kan vertellen over de heropbouw van hun huis dat anderhalve tot twee maanden tijd in beslag nam.

Met het opsommen van de kennis die hij wel heeft, doet hij geen afbreuk aan de hierboven vastgestelde onwetendheden. Bovendien wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud ruimere en gedetailleerde verklaringen kon afleggen met betrekking tot bepaalde elementen inzake het dorp en de omgeving in vergelijking met zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij de commissaris generaal meermaals wees op het ingestudeerd karakter van verzoekers verklaringen en kennis.

Verzoeker wijt vervolgens zijn beperkte kennis omtrent zijn ruimere leefomgeving op vlak van districtsnamen of provincies aan het levensparcours als weinig geschoolde Afghaanse vluchteling in Pakistan, gezien hij aldaar slechts twee jaar school liep.

De Raad acht het samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet aannemelijk dat verzoeker een dermate beperkte kennis heeft van zijn ruimere leefomgeving. Aangezien verzoeker zelf verklaarde gedurende twee jaar naar een Afghaanse school in Pakistan te zijn geweest en in Pakistan in een kamp woonde waarbij enkel Afghaanse vluchtelingen woonden (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 12) en aldus in contact kwam met andere Afghanen acht de Raad het niet aannemelijk dat hij geen kennis heeft van andere provincies in Afghanistan buiten de provincie Laghman (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 21).

Verzoeker doet hiermee evenmin afbreuk aan de vaststelling dat hij enkele dorpen in de buurt van zijn eigen dorp kan noemen en weet heeft van de drie aanwezige rivieren (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 20), maar twee andere dorpen die ook in de buurt van zijn dorp liggen en een dorp dat wat verder in het district gesitueerd is, door hem niet gekend zijn. Ook is de kennis omtrent naburige dorpen, andere districten, het districtscentrum, de aanwezigheid van terugkeerders uit Afghanistan in het dorp en de aanwezigheid van scholen in zijn dorp geen strikte schoolse kennis. Deze kennis is algemeen en inherent aan het dagelijks leven in een dorp en het deel uitmaken van een samenleving, ook al heeft hij er slechts enkele maanden gewoond.

Het argument dat hij omwille van veiligheidsredenen slechts beperkt naar buiten mocht gaan als verklaring voor zijn onwetendheid is dan weer niet in overeenstemming te brengen met de elementen waarvan hij wel kennis heeft.

Waar verzoeker ook de vaststelling dat hij zijn terugkeer naar Afghanistan moeilijk in de tijd kan situeren wijt aan zijn povere opleiding overtuigt hij niet. De commissaris-generaal kon immers terecht vaststellen dat verzoeker niet kon aangeven wanneer hij precies terugkeerde naar Afghanistan, en dit zelfs niet op het begin of het einde van een jaar kon situeren. Het argument dat dit te wijten zou zijn aan zijn povere opleiding strookt niet met de vaststelling dat verzoeker wel wist dat hij ongeveer vijf maanden in Afghanistan verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p.7) en ook kan aangeven hoe lang hij verbleef in elk land tijdens zijn reis naar hier (Verklaring DVZ p.12, (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 14). Verzoeker verklaarde tevens dat Panya Chawk op 20 minuutjes ligt van zijn huis in Pakistan (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 8), dat zijn groene kaart in 2012 vervangen werd (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 9), dat er in 2010 en 211 aardbevingen zijn geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 15), dat er tussen 2015 en 2016 veiligheidsincidenten zijn geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 15), dat er in de jaren 2008 en 2009 campagnes waren om Afghanen te verdrijven uit Haripur (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 17), dat zijn vader en broer werden gedood toen zij drie à vier maanden in Afghanistan waren, (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 19), dat hij na de dood van zijn vader en broer nog een maand in Afghanistan bleef (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 26), dat hij ongeveer acht maanden onderweg was (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 26), dat hij van de grens een halfuur wandelde om vervolgens twee uur met de wagen naar Jalalabad te rijden (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 5), dat het huis van zijn maternale om op ongeveer 25 à 30 minuten verwijderd was van hun huis (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 6), dat hij ongeveer zes à zeven maanden geen contact meer heeft met zijn familie, (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 9) en dat het

anderhalve maand à twee maanden duurde om hun huis terug op te bouwen (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 9).

Dit toont aan dat verzoeker wel degelijk enige notie van tijd heeft en dat hij in staat is hieromtrent inschattingen te maken en zijn vertrek naar Afghanistan minstens op het begin of het einde van het jaar zou moeten kunnen situeren.

Waar verzoeker erop wijst dat hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud gesteld heeft dat er Afghanen in zijn dorp zijn die vanuit Pakistan terugkeerden en tijdens het tweede onderhoud verklaarde dat dit niet het geval was waar zijn oom woonde, doet hij geen afbreuk aan de genuanceerde vaststellingen desbetreffend: *"(...) Wanneer u gevraagd werd of er in uw dorp nog mensen leefden die teruggekeerd waren uit Pakistan, antwoordt u: er waren geen terugkeerders in de plaats waar mijn maternale oom leefde (CGVS2, p.7). Het is echter opmerkelijk dat u zegt de plaats waar mijn maternale oom leefde, daar dit ook de plek was waar u zelf geleefd zou hebben. Dit doet het vermoeden dat u daar zelf niet geleefd zou hebben enkel maar toenemen. Ook is het niet correct wat u verklaart. Het dorp Kas Azizkhan kent wel degelijk veel terugkeerders zoals uit beschikbare informatie blijkt (zie map landeninfo, document 4). Het feit dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, terwijl u zelf tot deze groep behoort, doet een afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in dat dorp.(...)"*. Verzoeker verklaarde immers zelf dat zijn maternale oom ook in Kas Azizkhan woont (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 7).

Waar verzoeker meent dat het onredelijk is om te verwachten dat hij de namen van de voormalige districtshoofden zou kennen, gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat er niet verwacht wordt dat verzoeker ieder districts- of provinciehoofd kent. Het feit dat verzoeker zelf de opvolger van Abdul Jabbar Naimi vermeldt, is opmerkelijk, daar verzoeker reeds het land verlaten had op het moment dat deze zijn functie opnam (Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 22). Aangezien verzoeker op de hoogte is van het door hem beweerde districtshoofd na zijn vertrek, kan redelijkerwijs ook verwacht worden dat hij op de hoogte is van de districtshoofden voor zijn vertrek.

Verzoeker geeft te kennen dat hij ook informatie kan geven over Mansoor Qalay omdat zijn vader er een garage uitbaatte. Opnieuw biedt verzoeker geen antwoord voor de genuanceerde vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker eerder spreekt over de madrassa, bazaar en de scholen in Mansoor Kalay dan deze zijn eigen dorp, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Kas Azizkhan.

Waar verzoeker aangeeft dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening hield met zijn jonge leeftijd, wordt opgemerkt dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt verder dat een jonge leeftijd of beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Verzoeker verwijst naar algemene informatie waaruit blijkt dat bloedwraak conflicten actueel blijven tot volgende generaties waaruit moet worden besloten dat verzoekers vrees nog steeds actueel is en aantoon dat hij om veiligheidsredenen zijn verplaatsingen buitenshuis moest beperken.

Dit volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Met de algemene beweringen dat het gevaar steeds aanwezig was en dat zijn familie nog steeds in het bezit was van de eigendomsakte van de gronden, doet hij geen afbreuk aan de onderstaande concrete en pertinente vaststellingen: *"(...) Zo stelde u dat uw familie Afghanistan ontvluchtte wegens een landconflict in Kas Azizkhan waarbij uw oom langs vaderszijde om het leven kwam (CGVS1, p.18). Deze persoonlijke vijanden, N.(...) en A.(...), sloten zich daarna aan bij de taliban (CGVS 1, p.19). Toen u met uw familie terug in uw huis in Kas Azizkhan ging wonen, waren de betwiste gronden reeds in handen van uw vijanden (CGVS1, p.19). De eerste drie of vier maanden ondervonden jullie geen problemen (CGVS1, p.23). Daarna werden uw vader en broer plots doodgeschoten onderweg naar huis (CGVS1, p.23). U en uw moeder zouden bijgevolg gevreesd hebben voor uw leven, en een maand*

later verliet u het land (CGVS1, p.26). Verschillende elementen in uw relaas tonen aan dat deze beweerde vrees geen actueel en dreigend karakter kent. Het CGVS ontkent op zich niet dat uw vader en broer om het leven kunnen gekomen zijn, maar betwist dat dit gebeurde in de door u voorgestelde omstandigheden. Het is weinig aannemelijk dat uw vader en broer uit het niets gedood zouden worden, nadat jullie jaren niet meer in het dorp aanwezig waren en bij terugkeer eerst drie of vier maanden zonder problemen ter plaatse konden leven. Een eerdere bedreiging na jullie terugkeer was er niet en problemen met de taliban deden zich ook niet voor (CGVS1, p.25). Er zou aangehaald kunnen worden dat jullie terugkeer genoeg was om de vijandschap opnieuw te doen ontstaan, maar wanneer jullie eerst drie of vier maanden zonder problemen jullie leven konden leiden, toont dit aan dat jullie terugkeer geen provocatie betekende. Ook werd vanuit uw familie geen actie ondernomen om de gronden terug te winnen van uw vijanden (CGVS1, p.27). Bijgevolg was er geen aanleiding voor jullie vijanden om het conflict te heropenen. Ze hadden de gronden in handen en hadden uw oom gedood toen hij iemand van hun familie om het leven had gebracht (CGVS1, p.23). Wanneer u gevraagd werd waarom ze dan nog steeds uw familie iets zouden willen aandoen, komt u niet verder dan "het zit in de cultuur, als je een keer vijanden hebt, is het niet gemakkelijk om daar vrede mee te nemen" (CGVS1, p.24). Dit is echter geen afdoende verklaring waarom uw vijanden, ondertussen aangesloten bij de taliban, na al die jaren uit het niets uw vader en broer zouden doodschieten. Bijgevolg kan dit ook uw persoonlijke vrees niet verklaren.

Het feit dat u na hun dood nog een maand in het dorp verbleef (CGVS1, p.26) en uw familie na uw vertrek geen bedreigingen meer ontving (CGVS1, p.7), toont verder aan dat uw vrees geen dermate zwaarwichtig en actueel karakter kent. Uw familie blijft in hetzelfde dorp woonachtig, weliswaar bij de broer van uw moeder, maar ondervindt geen problemen meer. U stelt nochtans dat ze u zeker zouden doodden, net zoals al uw mannelijke familieleden (CGVS1, p.25). Uzelf kreeg echter nooit een persoonlijke bedreiging (CGVS1, p.24, p.25). Dat uw broer nog geen problemen kent, kan te wijten zijn aan zijn jonge leeftijd (CGVS1, p.25), maar wanneer uw oom zich ontfermt over uw familie zou logischerwijs verwacht kunnen worden dat ook hij gevaar loopt. Dit is echter niet het geval, daar hij verder in het dorp verblijft (CGVS1, p.25) en uw familie geen problemen meer kent (CGVS1, p.7).

Tot slot is het toch ook zeer opmerkelijk dat uw familie zich terug in het dorp Kas Azizkhan vestigde, terwijl ze wisten dat er problemen van die aard zich konden voordoen en op de hoogte waren dat die vijanden in staat waren mensen te vermoorden. U verklaart dat jullie geen geld hadden om op een andere plaats een huis te huren of te kopen, en dat jullie geen andere gronden hadden om naartoe te gaan (CGVS1, p.24). Naast het feit dat uw familie niet voldoende geld zou gehad hebben, had uw maternale oom dit echter wel. Hij hield een winkel open samen met zijn twee zonen in de stad Jalalabad (CGVS2, p.6), en hij zorgde ervoor dat uw vader een garage kon openen in het dorp Mansoor Kalay (CGVS2, p.10). Indien uw maternale oom in staat was een winkel te huren voor uw vader, kon hij dit huurgeld in de plaats ook gebruiken om een woonplaats voor jullie te huren, en dit op een plek waar jullie geen dreiging ondervonden van jullie vijanden. Hij werkte zelf in de stad Jalalabad, en moet ongetwijfeld een ruim netwerk aan contacten hebben. Deze zouden verder ondersteuning kunnen bieden in de zoektocht naar werk bijvoorbeeld. Het feit dat uw familie zich enkel terug in het dorp Kas Azizkhan kon vestigen, is bijgevolg niet geloofwaardig. (...).

Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker in wat hij als een "aanvullende nota" omschrijft, toegeeft dat hij nooit terugging naar Afghanistan en dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, dat hij in Pakistan het statuut van vluchteling heeft, dat heel zijn familie in Pakistan als vluchteling verblijft en dat er geen terugkeer naar Afghanistan georganiseerd werd. Verzoeker voegt hieraan toe dat zijn familie dagelijks wordt geconfronteerd met problemen met de Pakistaanse autoriteiten met verwijzing naar de toepasselijke weblink van EASO omtrent de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Verzoeker verduidelijkt dat dit niet in het beroepsverzoekschrift werd weergegeven aangezien het ingevolge de lockdown die in België dit voorjaar gold niet mogelijk was geweest voor verzoeker en zijn raadsman om een afspraak met een tolk te organiseren en de middelen van het beroep te bespreken. Verzoeker geeft tevens mee dat hij onjuiste adviezen heeft meegekregen en opgevolgd en nu wel bereid is om alle informatie over zijn persoonlijke situatie mee te delen.

Voor zover kan worden aangenomen dat het niet mogelijk was om met de tolk een onderhoud te hebben teneinde de middelen van het beroep te bespreken, moet worden opgemerkt dat verzoeker reeds tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd geconfronteerd met de vaststelling dat het niet geloofwaardig wordt geacht dat verzoeker vanuit Pakistan was teruggekeerd naar Afghanistan en werd hem de kans geboden de waarheid te vertellen en meer duiding te geven (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 3). Verzoeker verklaarde toen echter dat hij geen reden had om te liegen en bevestigde nogmaals dat hij gedurende vijf maanden in Afghanistan is verbleven voor zijn komst naar Europa (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 3). Wanneer verzoeker vervolgens gevraagd werd of hij zeker was dat dit de waarheid betrof en dat hij niets achterhoudt, bevestigde verzoeker opnieuw dat dit de waarheid is (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 3). Op het einde van dit tweede onderhoud, verklaarde de *protection officer* niet 100 % overtuigd te zijn van verzoekers beweerde terugkeer naar Afghanistan en werd verzoeker opnieuw mede door zijn raadsman aangemoedigd om meer informatie over zijn dorp in Afghanistan te geven om de *protection officer* alsnog te overtuigen van zijn terugkeer naar Afghanistan (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 15). Verzoeker verklaarde echter dat hij alles wat hij weet, heeft verteld (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 15). Ook werd door verzoekers raadsman bij het afronden van dit onderhoud zelfs opgemerkt dat op basis van wat verzoeker heeft verklaard er geen twijfel meer is dat deze is teruggekeerd naar Afghanistan en wordt op basis hiervan de toekenning van internationale bescherming gevraagd (Notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p. 15).

Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat hij waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, zijn landen en plaatsen van eerder verblijf, zijn reisroute en reisdocumenten. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, komt verzoeker echter geenszins tegemoet aan deze plicht tot medewerking die op hem rust. De Raad benadrukt dat verzoeker hiervoor zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt en dat hij door zijn houding zelf zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Ten onrechte tracht hij de verantwoordelijkheid voor het afleggen van geheel andere verklaringen zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volledig van zich af te schuiven en bij derden te leggen. Het argument dat hij slecht advies zou hebben gekregen, kan geheel niet volstaan om te verklaren waarom verzoeker ervoor koos om leugenachtige verklaringen af te leggen indien hij daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming zou hebben.

Verzoeker verwijst in zijn "aanvullende nota" naar een weblink van EASO omtrent de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan en stelt dat zijn familie dagelijks wordt geconfronteerd met problemen met de Pakistaanse autoriteiten. Verzoeker toont hiermee zijn persoonlijke en concrete nood aan internationale bescherming niet aan.

3.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Kas Azizkhan in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar zijn afkomst uit een onveilig gebied is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

3.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

3.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF